

***ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ (2)***

Θεατρικό για το Σχολικό Εκφοβισμό- θυματοποίηση
(προτεινόμενο για Δραματοποίηση)

ΤΙΤΛΟΣ: «ΜΗ ΦΟΒΑΣΑΙ, ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΔΩ»

Κεντρικοί ήρωες:	ο Θύμιος	ο Πέτρος
	η Γαλήνη	ο Άρης
	ο Ευτύχιος	η Χαρά
	η Σούζαν	ο Διονύσης
	ο Δάσκαλος	η Ειρήνη
	ο Διευθυντής	η Ελπίδα
	ο πατέρας	η Δανάη
	η μητέρα	ο Ντάνιελ
	ο Σχολικός Σύμβουλος	η Βαρβάρα
	ο Γυμναστής	ο Μανώλης

❖ **ΕΜΨΥΧΩΤΗΣ (κάνει μια μικρή εισαγωγή)**

Πάλι ξύπνησε κακόκεφος ο Θύμιος. Σκέφτεται γιατί νιώθει όλο αυτόν το θυμό μέσα του. Γιατί, κάθε μέρα που περνά, στεναχωριέται όλο και περισσότερο. Τι είναι αυτό που του προκαλεί τόσο εκνευρισμό...

1. Θύμιος (1^ο παιδί)

Ας σηκωθώ σιγά- σιγά να ετοιμαστώ για το σχολείο. Ωχ! Πάλι λείπουν οι γονείς μου στη δουλειά! Πάλι θα φτιάξω μόνος μου το πρωινό! Πάλι θα ντυθώ μόνος μου! Πάλι θα φύγω μόνος! Μην ξεχάσω τα κλειδιά του σπιτιού, γιατί θα περιμένω ώρες ολόκληρες μέχρι να γυρίσουν οι δικοί μου! Και πού να πάω; Δεν έχω κανέναν κοντά. Ούτε καν τη γιαγιά που λείπει άρρωστη στο νοσοκομείο. Και οι λίγοι φίλοι μου; Συχνά με αποφεύγουν γιατί γίνομαι επιθετικός και κακότροπος μαζί τους. Τους ειρωνεύομαι, τους κοροϊδεύω και καμιά φορά τους χτυπώ.

Τους αγαπώ τους γονείς μου αλλά μου λείπουν τρομερά! Οι παιδοψυχολόγοι στην τηλεόραση -ναι, υπάρχουν και αυτοί- λένε ότι τέτοιοι γονείς παραμελούν τα παιδιά τους! Εγώ όμως λέω, πως οι γονείς μου εργάζονται σκληρά για να μη μου λείψει τίποτα! Και ότι τους καταλαβαίνω! Όμως, δεν τους βλέπω πια! Όλα τα κάνω μόνος! Μα εκείνο που με ενοχλεί περισσότερο είναι ότι όταν έρχονται αργά το απόγευμα από τη δουλειά τους, ποτέ δεν έχουν χρόνο να ασχοληθούν μαζί μου! Να παίξουμε έστω για λίγο. Να κουβεντιάσουμε για το σχολείο και τα προβλήματα που έχω. Ας πούμε... στο διάβασμα ή στη συμπεριφορά. Είναι αιωνίως κουρασμένοι!

Ξέρετε πόσο καιρό έχω να τους δω να μιλούν γλυκά ο ένας στον άλλον; Όμως, μαλώνουν για μένα και κατηγορούν ο ένας τον άλλον, ότι δεν με διαπαιδαγωγούν σωστά. Κατηγορούν ακόμα και το δάσκαλό μου που δε «μου βάζει μυαλό», αλλά εγώ ξέρω ότι είναι ο πιο αληθινός μου φίλος. Αυτός που με νοιάζεται και με υπερασπίζεται, όταν συμπεριφέρομαι άσχημα στην τάξη, στο διάλειμμα, στους διαδρόμους ή στις τουαλέτες σε βάρος άλλων παιδιών.

Οι γονείς μου δεν είναι κακοί άνθρωποι! Ο μπαμπάς είναι καλός αλλά συχνά νευρικός και απότομος. Η μαμά είναι γλυκιά και τρυφερή μαζί μας, μα νομίζω διαρκώς πικραμένη και απογοητευμένη. Νομίζουν ότι δεν βλέπω; Δεν καταλαβαίνω; Αχ, πόσο λάθος κάνουν!

❖ ΕΜΨΥΧΩΤΗΣ (εισάγει πρόσθετα στοιχεία της ιστορίας...)

Στο δρόμο για το σχολείο, Ο Θύμιος συναντά και άλλα παιδιά. Δεν τους μιλά και προτιμά να περπατά μόνος. Είναι πολύ εκνευρισμένος με τα όσα σκέφτεται ενώ τα χέρια του σχηματίζουν μικρές γροθιές. Στην είσοδο του σχολείου, σχεδόν σκόπιμα πέφτει επάνω στον μικρόσωμο Ευτύχιο, που είναι ίσως ένα από τα καλύτερα παιδιά του σχολείου και άριστος μαθητής!

2. Ευτύχιος (2^ο παιδί): Τι κάνεις εκεί; Δε με βλέπεις; Τι σου έχω κάνει; (κλαίγοντας)

3. Γαλήνη (3^ο παιδί, συμμαθήτρια): Θα το πω στον κ. Διευθυντή του σχολείου, αν τον ξαναπειράξεις! Τόσο καιρό δε μιλάω αλλά φτάνει! Μέχρι εδώ! Δεν μπορώ να βλέπω και να κάνω την αδιάφορη. Ποιος νομίζεις ότι είσαι; Ο «μάγκας» του σχολείου που τα βάζει με τους μικρόσωμους και τους άριστους μαθητές; Ή ο «παλικαράς» που σκόπιμα κοροϊδεύει τα παιδιά που δεν είναι ελληνόπουλα ή δε μιλούν σωστά τα ελληνικά; Γιατί δεν τα βάζεις με τους ομοίους σου; Μήπως τους φοβάσαι;

Θύμιος: Τι; Σιγά μη φοβηθώ! Κανέναν δε φοβάμαι! Και ο Διευθυντής να με βάλει τιμωρία, δε με νοιάζει! Εγώ όποιον θέλω θα τον πειράζω και μαζί με τους άλλους και εσένα, που νομίζεις ότι είσαι καλύτερη επειδή υπερασπίζεσαι τον Ευτύχιο και τα «αλλοδαπά»!

Γαλήνη: Μα ακόμη και ο δάσκαλος, αν σε ακούσει να μιλάς έτσι, θα σταματήσει να σε βοηθά, αφού σου αρέσει να κάνεις φασαρίες, να δέρνεις, να κοροϊδεύεις τα άλλα παιδιά ή να μη σέβεσαι τους δασκάλους! Όλοι σε ξέρουμε και τώρα πια σε αποφεύγουμε!

❖ ΕΜΨΥΧΩΤΗΣ (δίνει και πρόσθετα στοιχεία)

Λίγο αργότερα, μέσα στην τάξη ο Θύμιος δεν αφήνει το δάσκαλο να κάνει μάθημα! Μουρμουρίζει συνέχεια, σηκώνεται διαρκώς, μπερδεύει τα παιδιά την ώρα της Ορθογραφίας... Κάνει ότι παίζει ηλεκτρική κιθάρα, βγάζοντας ανόητους ήχους! Επιτέλους, πρέπει κάτι να κάνει ώστε όλοι να τον προσέξουν!

4. Σούζαν (4^ο παιδί, συμμαθήτρια, αφρικανή από το Καμερούν): Αμάν! Δε φτάνει που δε γνωρίζω καλά τα ελληνικά, έχω και εσένα που με μπερδεύεις και δεν μπορώ να γράψω σωστά την ορθογραφία μου! Αν εσύ δε νοιάζεσαι να γίνεις καλός μαθητής, εμένα με ενδιαφέρει, γιατί κουράζομαι κάθε μέρα πάρα πολύ για να τα καταφέρω!

Θύμιος: Και τι μου το λες; Να γυρίσεις στην πατρίδα σου και να με αφήσεις ήσυχο, πριν σηκωθώ και σου δείξω εγώ!

(Η Σούζαν άρχισε να κλαίει...)

5. Δάσκαλος (5^ο παιδί): Ησυχία! Τι γίνεται εδώ; Πάλι εσύ Θύμιος; Επιτέλους, πότε θα καταλάβεις ότι δεν έχεις το δικαίωμα να κουράζεις τους συμμαθητές σου και να συμπεριφέρεσαι άσχημα; Ότι η συμπεριφορά σου δείχνει αγένεια και ως προς εμένα που πάντα προσπαθώ να σε βοηθήσω; Πέρασε έξω από την τάξη και αύριο θα έρθεις στο σχολείο με τους γονείς σου!

❖ ΕΜΨΥΧΩΤΗΣ

Οι συμμαθητές και οι συμμαθήτριές του, γελούν μαζί του. Ο Θύμιος βγαίνει από την τάξη πολύ θυμωμένος. Θέλει να τα σπάσει όλα. Νιώθει πως είναι ένα «μηδενικό». Κανείς δεν τον θέλει, ακόμη και ο κύριος. Θέλει να ζητήσει συγγνώμη από τη Σούζαν, τον Ευτύχιο, την Γαλήνη και κυρίως από το δάσκαλό του, μα ντρέπεται. Είναι ο «νταής» της τάξης και έτσι πρέπει να μείνει! Μόλις χτύπησε το κουδούνι για διάλειμμα...

Ο Θύμιος πλησιάζει ξανά τον Ευτύχιο. Τον σπρώχνει τόσο δυνατά που ο Ευτύχιος πέφτει κάτω και χτυπά. Τα γυαλιά του σπάνε και κινδυνεύει να τραυματιστεί στα μάτια. Όμως, ο Θύμιος δε σταματά.

Θύμιος: Για να μάθεις να γελάς μαζί μου, Ευτύχιε. Για να σε δω τώρα. Τι θα κάνεις; Ποιος θα έρθει να σε βοηθήσει;

❖ ΕΜΨΥΧΩΤΗΣ (δίνει μερικές επεξηγήσεις και συμπληρώνει την ιστορία...)

Για πρώτη φορά, ο μικρόσωμος, αδύνατος και ντροπαλός Ευτύχιος, θυμώνει και χτυπά σαν άγριο θηρίο το Θύμιο. Ο καυγάς δυναμώνει και η σχολική αυλή μοιάζει με πεδίο στρατιωτικής μάχης! Τα παιδιά έχουν χωριστεί σε τρία στρατόπεδα: α/ στους «υπερασπιστές του θύματος», δηλαδή του Ευτύχιου, που ενθαρρύνουν τον καυγά, β/ στους «υπερασπιστές του θύτη», δηλαδή του «νταή» Θύμιου, που επίσης ενθαρρύνουν τον καυγά και τέλος, γ/ στους

«παρατηρητές-αμέτοχους» που απλά παρακολουθούν τον καυγά αλλά δεν κάνουν κάτι για να τον σταματήσουν ή δεν τρέχουν να ενημερώσουν τους δασκάλους εφημερίας και τον κ. Διευθυντή.

- ΟΜΑΔΑ 1^η: Πέτρος, Άρης, Ντάνιελ και Βαρβάρα, υπερασπίζονται τον Θύμιο.

Πέτρος (6^ο παιδί): Χτύπα, Θύμιε! Μην τον λυπάσαι! Αυτός φταίει για την τιμωρία σου από το Δάσκαλο!

Άρης (7^ο παιδί): Καλά να πάθεις, Ευτύχιε!

Ντάνιελ (8^ο παιδί): Δώσε και μπουνιές, Θύμιε! Εσύ είσαι ο δυνατός!

Βαρβάρα (9^ο παιδί): Εσύ είσαι ο αρχηγός!

Ο Θύμιος αγριεύει ακόμη περισσότερο...

- Ομάδα 2^η: Χαρά, Ειρήνη, Μανώλης, υπερασπιστές του Ευτύχιου.

Χαρά (10^ο παιδί): Ευτύχιε, πρόσεχε! Σταμάτα τον καυγά! Φύγε γρήγορα στο Διευθυντή!

Ειρήνη (11^ο παιδί): Σταμάτα, Θύμιε! Δε βλέπεις ότι είναι πιο αδύναμος από σένα; Γιατί δεν τα βάζεις με κάποιον που είναι σαν και σένα;

Μανώλης (12^ο παιδί, μπαίνει σχεδόν στη μέση για να τους χωρίσει): Γρήγορα, τρέξτε να βοηθήσουμε τον Ευτύχιο! Πρέπει να σταματήσουμε τον καυγά αμέσως! Φωνάξτε τους δασκάλους!

Ο Θύμιος έχει ήδη σπάσει τα γυαλιά του Ευτύχιου... και συνεχίζει!

- Ομάδα 3^η : Δανάη, Ελπίδα, Διονύσης, απλοί θεατές!

Δανάη (13^ο παιδί): Μήπως να τρέξουμε να το πούμε στο Διευθυντή;

Ελπίδα (14^ο παιδί): Και σένα τι σε νοιάζει; Θέλεις να μπλέξεις;

Διονύσης (15^ο παιδί): Άσε, γιατί μετά ο Θύμιος θα τα βάλει και με μας! Εγώ τον φοβάμαι! Αλλά να, είναι που λυπάμαι και τον Ευτύχιο!

Μετά τον καυγά...

Θύμιος: Ωχ! Δεν θέλω να πάω σπίτι. Τι θα πω στους γονείς μου; Πώς θα τους πω ότι ίσως πρέπει να φύγω από το σχολείο; Ότι οι συμμαθητές μου με φοβούνται και δεν με θέλουν για φίλο; Ότι ακόμα και ο κύριος, που πάντα με υπερασπίζεται, δεν αντέχει άλλο; Γιατί δεν είμαι χαρούμενος; Αφού, εγώ κέρδισα στον καυγά! Είμαι πολύ δυνατός!

(Ο Διευθυντής ενημερώνει τον πατέρα και τον Σχολικό Σύμβουλο που είναι παρών...)

16. Διευθυντής (16^ο παιδί): Λυπάμαι κ.Πετρόπουλε. Ο γιος σας ξεπέρασε τα όρια! Στο σχολείο υπάρχουν κανόνες. Αρκετές φορές έχει δημιουργήσει προβλήματα και φασαρίες και του έχουμε δώσει την ευκαιρία να επανορθώσει! Όμως, άρχισαν να παραπονιούνται οι γονείς των συμμαθητών του αλλά και των άλλων τάξεων, αφού τα παιδιά τους λένε τα όσα γίνονται λόγω του Θύμιου! Καταλαβαίνετε. Είναι δύσκολη η θέση μου... Έχω καλέσει και το Σχολικό Σύμβουλο να μας πει την άποψή του.

17. Μπαμπάς (17^ο παιδί, φανερά εκνευρισμένος): Ευχαριστώ πολύ για την ενημέρωση. Δεν φανταζόμουν ότι το δικό μου παιδί θα ήταν ικανό για τέτοια περιστατικά βίας στο σχολείο. Θα το φροντίσω προσωπικά! Λυπάμαι πολύ!

18. Σχολικός Σύμβουλος (20^ο παιδί): Ξέρετε, θα μπορούσα να ζητήσω την άμεση απομάκρυνση του Θύμιου από το σχολείο, αν ήμουν πολύ αυστηρός και εφάρμοζα το νόμο. Όμως, ο ρόλος μου δεν είναι αυτός. Θέλω να βοηθήσω πραγματικά το παιδί, ώστε να καταφέρει να δει θετικά την παραμονή του στο σχολείο αυτό. Βοηθήστε όμως και εσείς και μην τα περιμένετε όλα από τους δασκάλους του. Ίσως νιώθει μόνος και θυμωμένος μαζί σας. Σκεφτείτε το...

❖ ΑΦΗΓΗΤΗΣ

Ο μπαμπάς όμως ήταν έξαλλος με τον Θύμιο! Τέτοια προσβολή; Στο σπίτι τον έδειρε και φυσικά την άλλη μέρα ο Θύμιος δεν πήγε στο σχολείο. Ο δάσκαλος κατάλαβε και στενοχωρήθηκε. Νομίζω ότι και τα παιδιά κατάλαβαν και στεναχωρήθηκαν...

19. Μαμά (19^ο παιδί):

Αγάπη μου, μην κλαις! Κάπου υπάρχει και ένας αληθινός φίλος για σένα. Αρκεί να είσαι ο εαυτός σου. Αν εσύ το πιστεύεις και το θέλεις, άσε την καρδούλα σου να διώξει όλο το θυμό από μέσα της και να δεις πόσο θα αλλάξεις και πόσο πιο όμορφος θα δείχνεις. Οι συμμαθητές σου θα σε αγαπήσουν αληθινά. Απλά, δεν ξέρουν ποιος πραγματικά είσαι. Δεν ξέρουν ότι δακρύζεις με τον πόνο της άρρωστης γιαγιάς. Ότι προτιμάς να πεινάσεις, για να ταΐσεις το πεινασμένο ζώο που θα δεις μπροστά σου. Ότι παίζεις καταπληκτική κιθάρα και πως στο ποδόσφαιρο, ακολουθείς τους κανόνες πάντα. Γιατί δεν τα δείχνεις όλα αυτά;

❖ ΑΦΗΓΗΤΗΣ

Την άλλη μέρα, ο Θύμιος ήταν αποφασισμένος να αλλάξει στο σχολείο. Θα το έκανε την ώρα της Γυμναστικής. Σήμερα, ο κ. Γυμναστής θα διάλεγε τους καλύτερους για το τοπικό σχολικό πρωτάθλημα ποδοσφαίρου, ανά τάξη. Αποφάσισε να μην χάσει και αυτή την ευκαιρία. Ξεδίπλωσε το ταλέντο του και μείνανε όλοι άφωνοι! Δεν πίστευαν στα μάτια τους!

20. Γυμναστής (20^ο παιδί): Θύμιε, δεν πιστεύω ότι αυτό το ποδοσφαιρικό ταλέντο που έχω μπροστά μου είσαι εσύ! Με ξαφνιάζεις πολύ - πολύ ευχάριστα. Εννοείται ότι από σήμερα θα είσαι μέλος της ποδοσφαιρικής ομάδας του σχολείου. Μόνο, φρόντισε να μην με απογοητεύσεις!

Θύμιος: Σας ευχαριστώ πολύ!

Δάσκαλος: -Μπράβο! Είσαι φοβερός! Πού κρυβόσουν τόσο καιρό;

Διευθυντής: -Επιτέλους! Συγχαρητήρια! Να που μας έδειξες τον αληθινό Θύμιο!

❖ ΕΜΨΥΧΩΤΗΣ (δίνει το τέλος της ιστορίας...)

Οι συμμαθητές του έπαψαν να τον φοβούνται και τώρα τον θαύμαζαν. Οι γονείς του καμάρωναν για εκείνον. Υποσχέθηκαν πως θα τον φροντίζουν περισσότερο, θα τον στηρίζουν διαρκώς και κυρίως δεν θα τον αφήνουν μόνο του πολλές ώρες. Ακόμη και η άρρωστη γιαγιά συνήλθε και γύρισε ξανά κοντά του για να τον προσέχει, όταν οι γονείς του θα έλειπαν στη δουλειά. Αλλά ακόμη και η Γαλήνη, που παλαιότερα την είχε στεναχωρήσει με τη συμπεριφορά του, είχε δεχτεί τη συγγνώμη του Θύμιου.

Ο Θύμιος νιώθει αποδεκτός τόσο από τους γονείς του όσο και από τους φίλους και τους συμμαθητές του. Όλοι τώρα τον προσέχουν και τον σέβονται για αυτό που είναι. Τώρα και ο ίδιος, είναι ήρεμος και ευτυχισμένος και επιτέλους, κλωτσά με δύναμη την ποδοσφαιρική μπάλα και όχι τους άλλους...